การตอบสนองของโกรีคนมต่ออาหารที่เสริมด้วยหญ้าแห้ง และ
โซเดียมไบการ์บอเนตร่วมกับแมกนีเซียมออกไซด์
นางสาววีณาพร จันทะสินฐ์
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สัตวศาสตร์

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ผู้เขียน

ปริญญา

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

พ.คร.บุญเสริม ชีวะอิสระกุล	ประธานกรรมการ
ศ.คร.บุญล้อม ชีวะอิสระกุล	กรรมการ
าร.สมกิด พรหมมา	กรรมการ

บทคัดย่อ

การทดลองหาวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันการเกิดแอสิโคสิสของโครีคนมที่ได้รับ อาหารผสมครบส่วนที่ประกอบด้วยอาหารข้นระดับสูงโดยใช้สารบัฟเฟอร์และ/หรือหญ้าแห้งเสริม แบ่งออกเป็น 3 การทดลอง การทดลองที่ 1 ศึกษาคุณสมบัติทางกายภาพ และเคมีของสารบัฟเฟอร์ และค่าง ลือ โซเดียมใบคาร์บอเนต (NaHCO,) และแมกนีเซียมออกไซค์ (MgO) พบว่าสารทั้ง 2 ชนิดมีค่า pH และค่า total acid consuming capacity (TACC) เท่ากับ 8.42, 10.85 และ 33.09, 47.76 meg ตามลำคับ ค่า buffering capacity (BC) ของ NaHCO, เท่ากับ 2.488 meg ขนาคอนุภาคของ MgO เท่ากับ 42.95 ไมกรอน การทคลองที่ 2 ศึกษาผลของอาหารต่อการเกิดกรดไขมันระเหยได้ (VFA) ในห้องปฏิบัติการ อาหารทดลองประกอบด้วย 1) หญ้ารูชี่หมัก + อาหารขั้น (เสริม NaHCO, และ MgO) 2) หญ้ารูซี่หมัก + หญ้ารูซี่แห้ง + อาหารขั้น (เสริม NaHCO, และ MgO) 3) หญ้ารูซี่แห้ง + อาหารข้น (ไม่เสริมบัฟเฟอร์และค่าง) 4) หญ้ารูซี่หมัก + อาหารข้น (ไม่เสริมบัฟเฟอร์และค่าง) NaHCO3 และ MgO ใช้ในอัตรา 1.5% และ 0.8% ของอาหารขั้น พบว่าในช่วงเวลาหลังจากบ่ม ตัวอย่างอาหารกับของเหลวงากกระเพาะรูเบน (ชั่วโมงที่ 2, 4, 8 และ 12) ปริมาณกรคอะซิติกจะ เกิดขึ้นมากที่สุด รองลงมาคือ กรุดโพรพิโอนิก และกรุดบิวทีริก ตามลำดับ ปริมาณกรุดอะซิติกที่ เกิดขึ้นของอาหารสูตร 4 สูงกว่าสูตรอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั่วโมงที่ 2 (2.96 vs 2.12, 2.19 และ 2.09 mg/ml) ส่วนอาหารสูตร 3 มีปริมาณกรคอะซิติกเกิดขึ้นค่ำสุด ปริมาณกรคโพรพิโอนิก และ กรคบิวทีริกก็เป็นไปในทำนองเคียวกัน นอกจากนั้นยังมีอัตราการสร้างกรคทั้ง 3 ชนิคที่เพิ่มขึ้นตาม ้จำนวนชั่วโมงที่บ่ม ซึ่งเป็นสภาพที่เหมาะกับการนำไปเลี้ยงโคนม การทดลองที่ 3 ศึกษาผลของ อาหารสูตรเคียวกับที่ใช้ในการทคลองที่ 2 โคยทคลองในโคลูกผสมโฮลสไตน์ฟรีเชี่ยน จำนวน 6 ้ตัว น้ำหนักตัวเฉลี่ย 500 กิโลกรัม รีดนมมาแล้ว 110 วัน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 6 ตัว ใช้ แผนการทดลอง Balanced design ระยะเวลาทดลอง 3 คาบ คาบละ 17 วัน สัดส่วนของอาหารหยาบ

٩

ต่ออาหารขั้นเท่ากันทุกกลุ่ม คือ 30:70 โดยทุดลองใช้อาหาร 3 สูตรแรกก่อน (trial 1) เพื่อลด ผลกระทบของอาหารสูตร 4 ซึ่งเป็นสูตรที่ดาดว่าจะสามารถชักนำให้โดเกิดแอสิโคสิสได้ ภายหลัง เสร็จสิ้นการทคลองในกาบที่ 3 ทำการทคลองต่อใน trial 2 โดยให้โคทกตัวโดยให้กินอาหารสูตร 3 ซึ่งเป็นสุครที่ดีที่สุด เพื่อฟื้นฟุสภาพร่างกายโดให้ดีขึ้น โดยให้กินเป็นเวลา 14 วันก่อนให้อาหาร สตร 4 อีก 16 วัน ในแต่ละกาบบันทึกปริมาณน้ำนมและเก็บตัวอย่างไปวิเกราะห์ใน 5 วันสุดท้าย ผล การทคลองใน trial 1 พบว่า อาหารสูตร 3 มีแนวโน้มทำให้โคให้ผลผลิตน้ำนมได้สูงสุด (21.44 vs 19.97, 20.31 กิโลกรับ/วัน) มีส้นทุนค่าอาหารต่ำที่สุด (5.66 vs 6.68, 6.46 บาท/กิโลกรับ) แต่บี เปอร์เซ็นต์ไขมันนมต่ำที่สุด (3.51 vs 4.07, 3.96 %) เนื่องจากมีการกัดเอาก้านแข็งของหญ้าแห้งออก ก่อนการผสมอาหาร TMR ส่วนคัชนีที่ใช้เป็นตัวบ่งชี้ทางอ้อมในการเกิดแอสิโคสิส ซึ่งได้แก่ อัตรา การหายใจ อัตราการเกี้ยวเอื้อง ค่า pH ในบูลและปัสสาวะ ปริมาณวัตถุแห้งในบูลของโกที่ได้รับ อาหาร 3 สูตรแรก ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ยกเว้นคะแนนความคงตัวของมูลโดยโกที่ได้รับอาหาร สตร 3 มีคะแนนกวามกงตัวของมูลสูงกว่า โกที่ใต้รับอาหารสูตร 1 และ 2 (3.51 vs 2.35 และ 2.63) ผลการทดลองใน trial 2 พบว่าอาหารสูตร 4 ทำให้โคให้นมลดลง (16.09 vs 18.88 กิโลกรับ/วัน) กินอาหารกิดเป็นเปอร์เซ็นต์น้ำหนักตัวลดลง (2.12 vs 2.94 %) สามารถผลิตไขมันนม โปรตีนนม น้ำตาลในนมและของแข็งในน้ำนมลคลงมากกว่าเมื่อกินอาหารสูตร 3 อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนั้น โคที่กินอาหารสูตร 4 ยังมีอัตราการทายใจสูงกว่า (52.92 vs 48.08 ครั้ง/นาที) แต่มีอัตราการเดี้ยว เอื้องเป็นปกติ สำหรับปริมาณวัตถุแห้งในมูลและคะแนนความคงตัวของมูลของโคที่กินอาหารสูตร 4 จะต่ำกว่าเมื่อกินสูตร 3 อย่างมีนัยสำคัญ และหลังจากเสร็จสิ้น trial 2 แล้ว โคบางตัวแสดงอาการ เจ็บกีบให้เห็นอย่างรนแรงและถูกกัดออกจากฝูง ผลการทดลองทั้งหมดแสดงให้เห็นว่า การให้โค ้ได้รับอาหารข้นในระดับสูงร่วมกับการใช้พืชหมักมีผลทำให้เกิดแอสิโคสิสได้ การเสริมอาหารด้วย NaHCO, ร่วมกับ MgO และ/หรือหญ้าแห้งจะช่วยป้องกันปัญหานี้ได้ระดับหนึ่ง แต่การใช้หญ้าแห้ง เป็นแหล่งอาหารหยาบหลักทดแทนหญ้าหมักป้องกันแอสิโคสิสได้ดีที่สุด

ลิขสิทธิมหาวิทยาลัยเชียงไหม Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved
 Thesis Title
 Responses of Lactating Cows to Diets Supplemented with Hay and

 Sodium Bicarbonate Plus Magnesium Oxide

Author

Miss Weenaporn Juntasin

Degree

Master of Science (Agriculture) Animal Science

Thesis Advisory Committee

Asst.Prof.Dr. Boonserm	Cheva-Isarakul	Chairperso
Assoc.Prof.Dr. Boonlom	Cheva-Isarakul	Member
Dr. Somkid Promma		Member

ABSTRACT

Three experiments were conducted to determine the effective method for prevention the rumen acidosis in milking cows fed high concentrate TMR (Total Mixed Ration) using buffers and/or hay as supplements. Experiment 1: to study on the physical and chemical properties of NaHCO3 (sodium bicarbonate) and MgO (magnesium oxide). It was found that pH value and total acid consuming capacity (TACC) were 8.42, 10.85 and 33.09, 47.76 meq, respectively. The buffering capacity (BC) of NaHCO3 was equal to 24.88 meq and the particle size of MgO was 42.95 µm. Experiment 2: to study on the VFA (volatile fatty acid) production pattern after incubating 4 TMR with rumen fluid in vitro. Treatments were 1) ruzi silage + concentrate + NaHCO,+ MgO 2) ruzi silage + hay + concentrate + NaHCO3 + MgO 3) hay + concentrate and 4) ruzi silage + concentrate. The results indicated that acetic acid concentration was superior to propionic and butyric acid in all incubation times (2, 4, 8 and 12 hour). After 2 hours of incubation, acetic acid content from treatment 4 was the highest among treatments (2.96 vs 2.12, 2.19 and 2.09 mg/ml). Volatile fatty acid production of treatment 3 was the lowest particularly acetic acid, and the production rate of all VFA was increased with the incubation times which is preferable for the rumen fermentation. Experiment 3: to study on the effect of feeding 4 TMR to crossbred Holstein Friesian milking cows. In trial 1, six cows of approximately 500 kg LW and 110 milking days

were randomly alloted into 3 groups of a Balanced Design. There were 4 treatments arrangement as in experiment 2. Since it was suspected that the depressive effect of treatment 4 may be high and interferes the other treatments, so only treatment 1-3 were investigated in trial 1 for 3 periods of 17 days each. In trial 2, all cows were fed diet of treatment 3 to adjust their physiological condition for 14 days before the onset of treatment 4, which lasted 16 days. The results from trial 1 showed that cows fed hay plus concentrate diet tended to produce the highest milk yield (21.44 vs 19.97 and 20.31 kg/day) and the cost of milk production tended to be the lowest (5.66 vs 6.68 and 6.96 baht/kg). However, milk fat percentage of cows fed treatment 3 was the lowest (3.51 vs 4.07 and 3.96 %) due to the removal of grass stem from hay prior to the diet mixing. The indirect indicators for acidosis such as respiration rate, rumination rate, pH of feces and urine and DM of feces were similar among 3 treatments. But that of fecal consistency score was the highest in cows fed on treatment 3 (3.51 vs 2.35 and 2.63). The continuing experiment in trial 2 demonstrated that cow fed treatment 4 decreased milk production significantly (16.09 vs 18.88 kg/day). Dry matter intake calculated in term of percentage of liveweight was significantly lower (2.12 vs 2.94). The milk fat, protein, lactose and solid not fat productions of cows in this treatment was significantly lower than those fed treatment 3. Moreover, they showed higher respiration rate (52.92 vs 48.08 times/min) but rumination rate was similar. The fecal consistency score and fecal DM of cows in treatment 4 were significantly lower than those of treatment 3. Two months after the end of trial 2, some cows were culled due to severe acidosis. Overall results indicated that cows fed on silage plus high concentrate are prone to acidosis. The supplement of NaHCO, plus MgO and/or hay are able to prevent this metabolic disorder to a certain level. However, hay feeding as a source of roughage instead of silage is highly recommended.

ลิ**ปสิทธิมหาวิทยาลัยเชียงไหม** Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved